അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ്
തെസ്സലൊനീക്യർക്ക് എഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം

മുഖവുര

തെസ്സലൊനീക്യയിലെ സഭ ഒരു മാതൃകാസഭയായിരുന്നു. ആ സഭ ഉണ്ടാകുവാൻ പൗലൊസിനെയും സഹ പ്രവർത്തകരെയും ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. അവർ വളരെ കഷ്ടതകളിൽക്കൂടി കടന്നുപോയെങ്കിലും വിശ്വാസ ത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവരായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവർ കഷ്ടതകളിൽ കുലുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാനും മരിച്ചുപോയ അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യാശ ഉള്ളവരാകുവാനുമാണ് ആദ്യലേഖനം എഴുതിയത്. കർത്താവ് വീണ്ടും വരുമെന്നും അത് കള്ളൻ വരുന്നതുപോലെ അപ്രതീക്ഷിതമായിരിക്കും എന്നും അവർക്ക് മുന്നറിവു നൽകിയിരുന്നു. തൽഫലമായി വിശ്വാസികൾ സ്നേഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുവാൻ ഇടയായി. എന്നാൽ ചിലർ കർത്താവിന്റെ വരവ് ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്തമൂലം അലസരായിത്തീർന്നു. പലരും ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് പരകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ ആയി. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ അപ്പൊസ്തലൻ അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് കർത്താവിന്റെ വരവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംശയങ്ങളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും തിരുത്തുവാനും ഈ ലേഖനം എഴുതി.

പീഡനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തെസ്സലൊനീക്യർ പ്രദർശിപ്പിച്ച വിശ്വസ്തതയെ പൗലൊസ് പ്രശംസിക്കുന്നു. അത് ഭാവിമഹത്വത്തിന് മുന്നോടിയാണെന്ന് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഈ ലേഖനം 1 തെസ്സലൊനീക്യ ലേഖനത്തിന്റെ ഒരു അനുബന്ധമാണ്. അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസാണ് ലേഖന കർത്താവ്. എ.ഡി. 51ൽ 1 തെസ്സലൊനീക്യ ലേഖനം എഴുതി. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ഈ ലേഖനം കൊരിന്തിൽവെച്ച് എഴുതി എന്നു കരുതുന്നു.

ലേഖന വിഭജനം

1. പീഡനങ്ങളുടെ നടുവിൽ ധൈര്യപ്പെടുക (അദ്ധ്യായം 1)
2. കർത്താവിന്റെ വരവിന് മുമ്പ് നടക്കേണ്ട സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം (അദ്ധ്യായം 2)
3. പ്രായോഗിക ഉപദേശങ്ങൾ (അദ്ധ്യായം 3)

അദ്ധ്യായം 1

ആശംസ (1:1,2)

തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ള സഭയ്ക്കു വന്ദനം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത്. രണ്ടാം മിഷ്യനറിയാത്രയിൽ പൗലൊസും ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും ഒരു ടീമായി പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഈ സഭ ഉണ്ടായി. പൗലൊസ് കൂട്ടുപ്രവർത്തകർക്ക് തുല്യ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ള വിശ്വാസികൾ പിതാവായ ദൈവത്തിലും ക്രിസ്തുയേശുവിലും ഉള്ളവരാണ്. അവർ കർത്താവിൽ സുരക്ഷിതരാകുന്നു. അവർക്ക് കൃപയും സമാധാനവും ആശംസിക്കുന്നു. ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം നാം കാണുകയുണ്ടായി. ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കൃപയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ക്രിസ്തു മൂലം ആ കൃപ ധാരാളമായി നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു (യോഹ. 1:16). കൃപയുടെ ഫലമാണ് സമാധാനം. ഇവ രണ്ടും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭവും പുരോഗതിയും പൂർണ്ണതയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവസമാധാനം സകല ബുദ്ധിയേയും കവിയുന്നതാണ്. “എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്നു” എന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞു. ദൈവം ഹൃദയത്തിൽ വസി ക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ സമാധാനം അനുഭവിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ.

തെസ്സലൊനീക്യരെ ഓർത്ത് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു (1:3,4)

തെസ്സലൊനീക്യ സഭ ഒരു മാതൃകാസഭയായിരുന്നു. അവർ വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വർദ്ധിച്ചുവന്നതാണ് അതിന്റെ കാരണം. അവർ ബഹുകഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവരായിരുന്നു. പരീക്ഷ സഹിക്കുന്നവർ കൊള്ളാവുന്നവരായി തെളിയപ്പെടും. വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന വിലയുള്ളതാകുന്നു (1 പത്രൊ. 1:7). അത് ലഭിക്കുവാനുള്ള ഭാവിമഹത്വത്തിനു മുന്നോടിയായിരുന്നു. ദൈവവചനസത്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർക്കുള്ളതാണ് അത്. കഷ്ടത സന്തോ ഷത്തോടെ സഹിക്കുന്നവർ സ്നേഹത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരും. കർത്താവിലുള്ള വിശ്വാസം സ്നേഹമായി വ്യാപരിക്കും (ഗലാ. 5:6). അപ്പോൾ നാം കർത്താവിനോടും അന്യോന്യവും സ്നേഹമുള്ളവർ ആകും. നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണം എന്ന് കർത്താവ് കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ നാം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന് അറിയപ്പെടും (യോഹ. 13:34,35). സ്നേഹം പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വത്തെ മറയ്ക്കുന്നു (1 പത്രൊ. 4:8). സ്നേഹം സഹോദരന്മാരുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയില്ല (1 കൊരി. 13:5). ഇന്ന് സഭയിലും ദൈവജനത്തിന്റെ ഇടയിലുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളുടെ മുഖ്യകാരണം സ്നേഹമില്ലായ്മ

യാണ്. അത് ആത്മിക തളർച്ച ഉളവാക്കും. തെസ്സലൊനീക്യയിലെ വിശ്വാസികൾ പീഡനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോർത്ത് അപ്പൊസ്തലൻ ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. തെസ്സലൊനീക്യർ അനുഭവിച്ച ഉപദ്രവങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും അവർ സഹിഷ്ണുത ഉള്ളവരാകുവാൻ സഹായിച്ചു. ഏത് ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടതയുടെ പട്ടികയിൽ വരും. എന്നാൽ സുവിശേഷം നിമിത്തം സഹിക്കേണ്ടിവന്ന പ്രയാസങ്ങളാണ് ഉപദ്രവങ്ങൾ. തെസ്സലൊനീക്യർ സ്വന്ത ജാതിക്കാരിൽനിന്നും ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു. അതൊന്നും അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിപ്പിച്ചില്ല. സഹിഷ്ണുതകൊണ്ടുള്ള ആശയം സ്ഥിരത എന്നാണ്. പ്രതിബന്ധങ്ങളെ വകവെയ്ക്കാതെ വിശ്വാസത്തിൽ മുൻപോട്ടുപോകുമ്പോൾ നാം ആത്മികമായി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളായി അറിയപ്പെടും. ഇവിടെ വിശ്വാസം എന്നതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം വിശ്വസ്തത എന്നാണ്. വിശ്വാസം ശോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ വിശ്വസ്തതയെ തെളിയിക്കാനാണ്. പീഡനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കർത്താവിനെ തള്ളിപ്പറയാത്തവർ അവരുടെ വിശ്വസ്തതയെ തെളിയിക്കുന്നു. സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസമല്ല. തെസ്സലൊനീക്യർ കഷ്ടതകളിലും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. അത് ഓർത്ത് പൗലൊസ് അവരെ പ്രശംസിച്ചു. നമ്മെ ഓർത്ത് പ്രശംസിക്കുവാനും ദൈവത്തിന് സ്തോത്രം ചെയ്യുവാനും കഴിയുമോ?

കഷ്ടത സഹിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രോത്സാഹനം (1:5-10)

കഷ്ടതകളിൽ തെസ്സലൊനീക്യർ സഹിഷ്ണുത ഉള്ളവരായത് അവർ ദൈവരാജ്യത്തിന് യോഗ്യരാണെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവായിരുന്നു. അത് ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് നീതി മാത്രമാകുന്നു. കർത്താവിന്റെ വീണ്ടും വരവിൽ അത് വെളിപ്പെടുത്തും. ദൈവം നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയാണ്. സുവി ശേഷം അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യാശ്വാസം നൽകുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നീതിയാണ്. അതുപോലെതന്നെ സുവിശേഷം വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിത്യനാശത്തിന് ഇരയാകും. ഈ ചിന്ത കഷ്ടതകൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതാണ്.

വീണ്ടും ജനനം മൂലമാണ് ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് (യോഹ. 3:3). ഇന്ന് അത് അക്ഷരികമല്ല, ആത്മികമാണ്. ദൈവരാജ്യം ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, നീതിയും സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സന്തോഷവുമത്രെ (റോമർ 14:17). ക്രിസ്തു രണ്ടാമത് വരികയും ലോകരാജത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം സമ്പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കും (വെളി. 11:15). കർത്താവ് വരുന്നത് മഹത്വസമ്പൂർണ്ണനായിട്ടാണ്. ദൂതന്മാരും അവനെ അകമ്പടി സേവിക്കും. അവന്റെ വരവിൽ സംഭവിക്കുന്ന മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ കാണാം. സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് പ്രതികാരം കൊടുക്കും. അത് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കും. വിശുദ്ധന്മാരിൽ മഹത്വപ്പെടും.

സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്കാണ് പ്രതികാരം കൊടുക്കുന്നത്. ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ് അനുസരിക്കുവാൻ ധാരാളം അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടും മനഃപൂർവ്വം ദൈവത്തെ അവഗണിച്ചവരാണ് ഇവർ. സുവിശേഷം കേട്ടവരാണ്, എന്നാൽ അവർ അത് അവഗണിച്ചു. അവർക്ക് ന്യായവിധി അഥവാ പ്രതി കാരം ലഭിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ വീണ്ടും വരവിലാണ്.

രണ്ടാമതായി ദൈവമക്കൾക്ക് ആശ്വാസം ലഭിക്കും. ഇന്ന് അവർ അവിശ്വാസികളാൽ പീഡ അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. കർത്താവ് വരുമ്പോൾ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് പീഡ പകരംകൊടുക്കും. അവർക്ക് ദൈവമക്കളെ പീഡിപ്പിച്ചതിനനുസരണമായി പകരംകൊടുക്കും. ദൈവമക്കളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു (പ്രവൃ. 9:4). ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുടെ അടിസ്ഥാ നത്തിൽ ആയിരിക്കും പ്രതികാരം നടത്തുന്നത്.

ദൈവമക്കൾക്ക് അന്നു ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസം രക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ലഭി ക്കുന്ന ആശ്വാസമല്ല (മത്താ. 11:28). അവർ സഹിച്ച ഉപദ്രവങ്ങൾക്ക് പകരമായി ലഭിക്കുന്ന ആശ്വാസമാണ്. കർത്താവിനോട് കൂടെയുള്ള വാസംതന്നെ ആശ്വാസപ്രദമാണ്. പാപത്തിന്റെ യാതൊരു ശാപവും ഇല്ലാത്ത പരിശുദ്ധമായ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ പദവി ലഭിച്ചവരാണ് നാം. അത് ഓർക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ കഷ്ടങ്ങൾ സാരമില്ല എന്ന് എണ്ണുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. താൽക്കാലിക അനുഗ്രഹങ്ങൾ കണ്ട് നാം നിരാശപ്പെടുന്നവർ ആകരുത് (സങ്കീ. 73:3). നിത്യതയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നാം ജീവിക്കുന്നവർ ആകണം.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഒമ്പതും പത്തും വാക്യങ്ങളിൽ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ കാണുന്നു. ക്രിസ്തു തന്റെ വിശുദ്ധരിൽ മഹത്വപ്പെടും. അവരിൽ അവൻ അതിശയവിഷയം ആകും. രണ്ടാമതായി സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകും. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് മഹത്വം പ്രാപിക്കുവാനാകുന്നു. അത് നാം പുനരുത്ഥാനം ചെയ്യുമ്പോൾ സംഭവിക്കും. ജീവിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് മഹത്വധാരികൾ ആകും. അന്ന് നാം കർത്താവിനോട് സദൃശന്മാർ ആകും (1 യോഹ. 3:2). അവൻ നമ്മിൽ മഹത്വപ്പെടും. അതു കണ്ട് നാം ആശ്ചര്യപ്പെടും. ക്രിസ്തു നമ്മിൽ അതിശയവിഷയമായിത്തീരും. അതു കണ്ട് ദൂതന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. അവർ മഹത്വധാരികൾ ആണ്. പാപംചെയ്ത മനുഷ്യന് തേജസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അത് പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്ന ഘട്ടമായിരിക്കും അന്ന്. സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് നിത്യനാശം സംഭവിക്കും. കർത്താവിന്റെ സാന്നി ദ്ധ്യവും മഹത്വവും വിട്ട് അകന്നിരിക്കുന്ന അനുഭവമാണ് നിത്യനാശം. അവർ നരകത്തിൽ നിത്യയാതന അനുഭവിക്കുന്നവർ ആകും. അത് ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതി മാത്രമാണ്. നാം ഏത് കൂട്ടത്തിലുള്ളവരാകുന്നു എന്ന് സ്വയപരിശോധന ചെയ്യാം.

പൗലൊസിന്റെ പ്രാർത്ഥന (1:11,12)

കർത്താവിന്റെ വരവിങ്കൽ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപ്പൊസ്തലൻ തെസ്സലൊനീക്യരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവർ കൃപയാൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ക്രിസ്തു അവരിൽ മഹിമപ്പെടണം എന്നുള്ളതായിരുന്നു. അവന്റെ സൽഗുണങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതം കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നതായി രിക്കും. അതാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുള്ളവരാകുന്നതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്. അതിന് നമുക്ക് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി ആവശ്യമാകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിശ്വാസികൾക്ക് അതിന് താല്പര്യവും ശക്തിയും നൽകുവാൻ അപ്പൊസ്തലൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമ്മിൽ ക്രിസ്തു മഹിമപ്പെടും. അതും കൃപയാൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്യായം 2

കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുമ്പ് നടക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ (2:1-12)

'സഹോദരന്മാരേ' എന്ന സ്നേഹമസൃണമായ സംബോധനയോടെയാണ് രണ്ടാം അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നത്. അപ്പൊസ്തലന്റെ സ്നേഹത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇവിടെ കാണാം. കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയോട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് നാം ഒന്നും രണ്ടും ലേഖനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. കർത്താവിന്റെ വരവിന് സമയം നിശ്ചയിക്കുവാൻ തിരുവചനം അനുവദിക്കുന്നില്ല (മത്താ. 24:36). തെസ്സലൊനീക്യർ കർത്താവിന്റെ നാൾ വന്നു എന്നോ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നോ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ടു. കള്ളപ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശം കേട്ടതായിരുന്നു അതിന്റെ കാരണം. കൂടാതെ പൗലൊസ് എഴുതിയ ലേഖനം എന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ഒരു ലേഖനം അവർക്ക് ലഭിച്ചു. അതിൽ കർത്താവിന്റെ നാൾ വന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കണം. അങ്ങനെ തെസ്സലൊ നീക്യ വിശ്വാസികൾക്ക് ഇളക്കവും ഞെട്ടലും ഉണ്ടായി. ഇതറിഞ്ഞ അപ്പൊസ്തലൻ അവർ സുബോധം വിട്ടുകളയരുതെന്നു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ വല്ല ആത്മാവിനാലും വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതെന്നു സാരം. നാം ആത്മാക്കളെ ശോധനചെയ്യുന്നവർ ആകണം (1 യോഹ. 4:1). പൗലൊസിന്റെ കാലത്തു കള്ളപ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവായിരുന്നില്ല. അവരാൽ തെറ്റിപ്പോകാൻ സാധ്യതകളുണ്ട് എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. തെസ്സലൊനീക്യർ ഞെട്ടിപ്പോകാൻ കാരണം അവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചതുമൂലമാണ്. കർത്താവ് വന്നുകഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവർ രൂപാന്തരപ്പെടുന്നില്ല, മരിച്ചവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നില്ല, ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാൻ എടുക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾ അവരിൽ ഞെട്ടൽ ഉളവാക്കി. കൂടാതെ ഈ ചിന്ത ചിലരെ മടിയന്മാരാക്കയും പരകാര്യം നോക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ചിലർ ജോലിചെയ്യാത്തവരും മറ്റുള്ളവർക്കു ഭാരവുമായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യന്റെ സങ്കൽപ്പങ്ങളിൽ രൂപപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇന്നും വിശ്വാസികളിൽ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത ഏതു സമയത്തും ആകാം. അത് ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ചിന്ത നമ്മിൽ ആത്മീയ ഉണർവ്വ് ഉളവാക്കണം. ഇവിടെ പൗലൊസു തെസ്സലൊനീക്യ വിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപു വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കയും അധർമ്മ മൂർത്തി വെളിപ്പെടുകയും വേണം എന്നത്രെ (2:3). കർത്താവ് ഈ ബന്ധത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അനേകരും കള്ളപ്രവാചകന്മാരാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടും. അധർമ്മം പെരുകുന്നതുകൊണ്ട് അനേകരുടെ സ്നേഹം തണുത്തുപോകും (മത്താ. 24:12). മനുഷ്യപുത്രൻ വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം കണ്ടെത്തുമോ എന്നു കർത്താവു തന്നെ ചോദിക്കുന്നു (ലൂക്കൊ. 18:8). അതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം ദൈവവചനത്തിനു പ്രാധാന്യം കുറയും എന്നത്രെ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കാലത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവവചനത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ആത്മിക ജീവിതം നയിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ.

വിശ്വാസത്യാഗം

കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപായി ആദ്യം വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കും. പല തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും ഇതു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ വരവിനുശേഷം എന്തൊക്കെ സംഭവിക്കും എന്നു ചിന്തിച്ചു വിചാരപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം വിശ്വാസികൾക്ക് ഇല്ല. വിശ്വാസത്യാഗംകൊണ്ടുള്ള അർത്ഥം മൽസരം, വീണുപോവുക, ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നിവയാണ്. യിസ്രായേൽ യഹോവയിലുള്ള വിശ്വാസം ത്യജിച്ച് അന്യദൈവങ്ങളെ സേവിക്കുന്നവരായി (യിരെ. 2:19). യെഹൂദന്മാർ കൈസരല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു. അന്ത്യകാലത്ത് വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കുമെന്ന് പൗലൊസ് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുണ്ട് (1 തിമൊ. 4:1). അവർ സത്യത്തേക്കാൾ ഭോഷ്ക് വിശ്വസിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കും. കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരേയും തെറ്റിക്കും. അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും അവർ ചെയ്യുന്നതുമൂലം അനേകരും വഞ്ചിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് കള്ളക്രിസ്തുക്കളിലേക്ക് തിരിയുന്നതാണ് വിശ്വാസത്യാഗം. ദൈവത്തോട് നാം കാണിക്കുന്ന മത്സരവും വിശ്വാസത്യാഗമാണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോട് മത്സരിക്കുന്നവനാണ്. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവൻ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് സൃഷ്ടിയെ ഭജിക്കുന്നവനായി (റോമർ 1:18-23). അങ്ങനെ സത്യദൈവത്തേക്കാൾ വ്യാജദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന പ്രവണതയും ഒരു വിധത്തിൽ വിശ്വാസത്യാഗമാകുന്നു. ലോക

ത്തിൽ രൂപപ്പെട്ട മതങ്ങളിൽ ഈ പ്രവണത കാണാം. ദൈവത്തെ മനസ്സോടെ മറന്നു കളയുന്ന ഒരു ലോകത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവത്തെയും ദൈവവചനത്തെയും പരിഹസിക്കുന്ന ഒരു ലോകം. ഇതൊക്കെയും കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വരവ് ആസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് അവന്റെ വരവിനായി ഉണർന്ന് ഒരുങ്ങിയിരിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകണം.

അധർമ്മ മൂർത്തി

കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുമ്പായി നടക്കേണ്ട രണ്ടാമത്തെ കാര്യം അധർമ്മ മൂർത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷതയാകുന്നു (2:3). രണ്ടാം അദ്ധ്യായം 3-12 വരെ വിവരിക്കുന്നത് ഈ അധർമ്മ മൂർത്തിയെക്കുറിച്ചാണ്. പൗലൊസ് ഈ കാര്യങ്ങൾ എഴുതുമ്പോൾ തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ വിസ്തരിച്ചു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അധർമ്മ മൂർത്തിക്ക് നാശയോഗ്യൻ, എതിരാളി എന്നീ പേരുകളും ഉണ്ട്. അധർമ്മ മൂർത്തി നിയമരാഹിത്യത്തിന്റെ മൂർത്തിയാണ്. ദൈവകല്പനകൾക്കും ധാർമ്മിക നിയമങ്ങൾക്കും എതിരാണ്. അവൻ നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനാണ്. അധർമ്മ മൂർത്തിയെക്കുറിച്ച് വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ദൈവവചനം എന്ത് പറയുന്നു എന്ന് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. ഇന്ന് വിശ്വാസത്യാഗത്തിനായി മനുഷ്യനിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അധർമ്മ മൂർത്തിയാണ്. അവന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കും എന്ന് ഇവിടെ കാണാം. അവൻ സകലത്തിനും മീതെ സ്വയം ഉയർത്തുന്നവനാണ്. ദൈവം എന്ന് നടിക്കുന്നവനാണ്. അവൻ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണ്. അധർമ്മ മൂർത്തിയുടെ മർമ്മം അന്നേ വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത് റോമാചക്രവർത്തിമാരിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. അവർ ദൈവമാണെന്നും അവരെ ആരാധിക്കണമെന്നും നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അധർമ്മത്തിന്റെ മർമ്മം വ്യാപരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അവൻ പൂർണമായും വെളിപ്പെടാതിരിക്കുന്നത് അവനെ തടുക്കുന്ന ഒരു ശക്തി ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അവൻ വഴിയിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോകണം. അപ്പോൾ അധർമ്മ മൂർത്തി വെളിപ്പെടും. അവനെ നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ ഒടുക്കും. കർത്താവ് വെളിപ്പെട്ട് തന്റെ ജനത്തെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതുപോലെ അധർമ്മ മൂർത്തിയും തന്റെ അനുയായികളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കും. ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കാത്തവർ അവനായി കാത്തിരിക്കുന്നു. അധർമ്മ മൂർത്തിയെ ദൈവജനം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ദൈവം അനുവദിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അധർമ്മ മൂർത്തി വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ. അവനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കർത്താവ് ശക്തിയുള്ളവൻ ആകുന്നു.

തടുക്കുന്നവൻ

അധർമ്മത്തേയും അനീതിയേയും തടുക്കുന്ന ഒരുവൻ ഉണ്ട്. അവൻ വഴിയിൽനിന്ന് നീങ്ങുമ്പോൾ അധർമ്മ മൂർത്തി വരും. ഈ തടുക്കുന്നവനെക്കുറിച്ചും വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഇന്ന് അധർമ്മവും അനീതിയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സാത്താൻ ദൈവവചനത്തെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വരവിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. കർത്താവ് വരികയും സഭയെ ചേർക്കയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ അധർമ്മം തടുക്കുന്നത് റോമൻ നിയമങ്ങളും നീതിപാലകന്മാരും ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ തടുക്കുന്നവൻ വഴിയിൽ നിന്ന് നീങ്ങിപ്പോകണം എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം സഭയും പരിശുദ്ധാത്മാവും നീങ്ങപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണെന്ന് പല വേദപണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സഭ മാറ്റപ്പെട്ടശേഷം അന്തിക്രിസ്തു പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടും. അപ്പോൾ കർത്താവ് തേജസ്സോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും അധർമ്മ മൂർത്തിയെ തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

2:9ൽ അധർമ്മ മൂർത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷതയും അതിനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ നാശവുമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. കാണപ്പെടാതിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്നും കാണപ്പെടുന്ന അവസ്ഥയാണ് പ്രത്യക്ഷത. അധർമ്മ മൂർത്തി പ്രത്യക്ഷ പ്പെടുമ്പോൾ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും നടക്കും. അത് സാത്താന്റെ വ്യാപാരശക്തിയാൽ നടക്കുന്നതായിരിക്കും. അത് വിശ്വസിക്കുവാൻ അനേകർ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ സാത്താന്യശക്തിയാൽ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള കള്ളപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് കർത്താവ് പറയുവാൻ പോകുന്നത് "ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല" എന്നായിരിക്കും (മത്താ. 7:22,23). കർത്താവ് പ്രവൃത്തികളുടെ പിൻപിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന അധർമ്മത്തിന്റെ വ്യാപാരം നന്നായി അറിയുന്നവനാണ്. അത് വൃതന്മാരേയും തെറ്റിപ്പാൻ കാരണമായി ഭവിക്കാം. അതുകൊണ്ട് അധർമ്മ മൂർത്തിയുടെ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കണ്ട് നാം വഞ്ചിക്കപ്പെടരുത്.

സകല അനീതിയുടെ വഞ്ചനയോടും കൂടെ ആയിരിക്കും അന്തിക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ദൈവം തന്റെ നീതി സുവിശേഷത്തിൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. അതിനു ചേരാത്തതെല്ലാം അനീതിയാണ്. നീതിയാണെന്നും ദൈവികമാണെന്നും ബോധ്യപ്പെടുത്തി അനീതി ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ് അനീതിയുടെ വഞ്ചന. അധർമ്മ മൂർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്. അനീതികൊണ്ട് സത്യത്തെ തടുക്കുന്നവനാണ് അവൻ. തൽഫലമായി അനേകർ സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അവരുടെമേൽ വരുന്ന ന്യായവിധി ഭയങ്കരമാണ്. അവർ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്നവരാണ്. സത്യത്തെ മനസ്സോടെ മറന്നുകളയുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്ക് വിധേയരാകുന്നു. ഭോഷ്ക് വിശ്വസിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം അവർക്ക് വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി അയയ്ക്കുന്നു. ഹൃദയം കഠിനപ്പെടുത്തുന്നവരിൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്ന് ബൈബിൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഫറവോൻ ഹൃദയം കഠിനപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ ദൈവം അവന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെടുത്തി എന്ന് കാണുന്നു (പുറ. 9:12; 10:20). റോമാ ലേഖനത്തിൽ ദൈവത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരെ നികൃഷ്ടബുദ്ധിക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു എന്ന് കാണുന്നതും ഇതിന് തുല്യമാണ്

(റോമർ 1:28). ദൈവത്തിന്റെ ദീർഘക്ഷമയ്ക്ക് പരിധിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ദൈവവചനസത്യങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച് കർത്താവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരാകുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ. അധർമ്മ മൂർത്തിയുടെ നാശം കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പ്രഭാവ ത്തിൽ ആയിരിക്കും. അത് നടത്തുവാൻ കർത്താവ് തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ വരുന്നു.

പൗലൊസിന്റെ സ്തോത്രവും പ്രബോധനവും (2:13-17)

പൗലൊസ് തെസ്സലൊനീക്യയിലെ വിശ്വാസികളെ ഓർത്ത് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ കർത്താവിന് പ്രിയരായ സഹോദരന്മാരാണ്. ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിച്ചതുമൂലമാണ് നാം കർത്താവിന് പ്രിയരായത്. നമ്മുടെ രക്ഷയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ദൈവത്തിലെ മൂന്ന് ആളത്വങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ദൈവം നമ്മെ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പേ തിരഞ്ഞെടുത്തു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമ്മെ ദൈവത്തിനായി വേർതിരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുമരണംമൂലം രക്ഷിച്ചു. ഈ സത്യം സുവിശേഷഘോഷണത്താൽ നമ്മെ അറിയിച്ചു. അത് വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ നാം കർത്താവിന് പ്രിയരായി. നാം സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുന്നവരും ആയി. സുവിശേഷ ഘോഷണംമൂലം ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചു. ആ വിളി കേൾക്കുവാൻ നാം ഉത്തര വാദിത്വം ഉള്ളവരാണ്. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം നാം പ്രാപിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. രക്ഷകൊണ്ടുള്ള ആശയം പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നുമുള്ള വിടുതൽ മാത്രമല്ല. നാം ക്രിസ്തുവിനോട് അനുരൂപരാകുവാനാണ് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (റോമർ 8:29,30). ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം പ്രാപിക്കും എന്നുള്ളതിന്റെ ആശയം അതാണ്. അത് കർത്താവിന്റെ വീണ്ടും വരവിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നാം കർത്താവിനോട് സദൃശന്മാർ ആകും (1 യോഹ. 3:2). പാപികളും ദോഷികളുമായ നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ അവനെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയും?

രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ കരുതിക്കൊള്ളുവാൻ ആവശ്യമുള്ള അനേക സത്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ദൈവവചനത്തിൽ ആ പ്രമാണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നതല്ല ക്രിസ്തീയത്വം. നാം വിശ്വാസത്തിൽ അലഞ്ഞുഴലുന്നവർ ആകരുത്. വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സാത്താന്റെ പരീക്ഷകളെ അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന് ലോകം അറിയും (യോഹ. 8:31,32). നാം അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഉപദേശം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ ആകണം. അത് ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിന് വിരുദ്ധമായ മാനുഷിക കല്പനകളും പാരമ്പര്യങ്ങളും നാം ഉപേക്ഷിക്കണം. തിരുവചനമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനും ജീവിതത്തിനും ആധാരം. കർത്താവ് കല്പി ച്ചതും, അപ്പൊസ്തലന്മാർ ഉപദേശിച്ചതും രേഖയാക്കിത്തന്നതുമായ പ്രമാണ ങ്ങൾ നാം അനുസരിക്കുന്നവർ ആകണം. കർത്താവ് വാക്കിനാൽ ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്ത കാര്യങ്ങളാണ് അപ്പൊസ്തലന്മാർ രേഖയാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളത് (യോഹ. 14:26). തെസ്സലൊനീക്യർ അത് പ്രമാണിച്ച് വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അപ്പൊസ്തലൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

2:16,17 വാക്യങ്ങളിൽ അപ്പൊസ്തലന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ആശീർവാദവും കാണുന്നു. തന്റെ ആഗ്രഹം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. തെസ്സലൊനീക്യയിലെ വിശ്വാസികൾ സ്ഥിരപ്പെടണം, ആശ്വസിക്കണം, പ്രത്യാശയുള്ളവരാകണം. അവർ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. കർത്താവിന്റെ വീണ്ടും വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ഉപദേശം കേട്ടവരാണ്. അവർ വിശ്വാസത്തിൽ ഇളകിപ്പോകുവാൻ സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്ന അപ്പൊസ്തലൻ അവരെ ദൈവകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

തെസ്സലൊനീക്യർ കർത്താവുമായി സജീവബന്ധമുള്ളവരാകുന്നു. അവരെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹം പുത്രനിലൂടെ നമുക്ക് പ്രദർശിപ്പിച്ചു. നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവം, കൃപയാലെ നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ് നിത്യാശ്വാസവും നല്ല പ്രത്യാശയും. അതുകൊണ്ട് അത് ഒരിക്കലും കുറഞ്ഞു പോകയില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവിനുള്ള മറ്റൊരു പേരാകുന്നു ആശ്വാസപ്രദൻ (യോഹ. 14:26). കാര്യസ്ഥൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ആശ്വാസപ്രദൻ എന്നത്രെ. പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിത്യാത്മാവാണ് (എബ്രാ. 9:14). അവൻ നിത്യാശ്വാസം നൽകുവാൻ മതിയായവൻ ആകുന്നു. കർത്താവ് നല്ല പ്രത്യാശ നൽകുന്നു. അത് അവൻ വന്ന് നമ്മെ ചേർത്തുകൊള്ളും എന്നുള്ളതാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആശകൾ നടന്നെങ്കിൽ നടന്നു എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത ദൈവപുത്രൻ നല്ല പ്രത്യാശ നൽകുവാൻ യോഗ്യനാകുന്നു. പിതാവായ ദൈവവും പുത്രനായ ക്രിസ്തുവും തുല്യരാകുന്നു എന്നുള്ള സത്യവും ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കൃപയാൽ നിത്യാശ്വാസവും നല്ല പ്രത്യാശയും പ്രാപിച്ചവർക്ക് ഹൃദയത്തിൽ ആശ്വാസമുള്ളവരാകുവാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ അവർ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടും. ഹൃദയം കലങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ആശ്വാസം നൽകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. എന്നാൽ ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദത്ത ങ്ങൾ നൽകി തന്റെ വചനത്തിലൂടെ നമ്മെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. അത് ആസ്വദിച്ചറിഞ്ഞവർക്ക് അതിന്റെ മാധുര്യം അറിയുവാൻ സാധിക്കും. അപ്പോൾ നാം വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സ്ഥിരതയുള്ളവരാകും. നമ്മുടെ സംസാരം ഹൃദയ ത്തിന്റെ പ്രകാശനമാണ്. കർത്താവിന്റെ വരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ നല്ല സംസാരവും നല്ല പ്രവൃത്തികളും ഉണ്ടാകണം. നാം മടിയന്മാരാകാതെ യും പരകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാതെയും കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ ഉത്സാഹമുള്ളവർ ആകണം. അവന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ സാക്ഷികളാകുവാൻ കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 3

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള അപേക്ഷ (3:1-5)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പൗലൊസ് ചില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. തനിക്കുവേണ്ടിയും സഹപ്രവർത്തകർക്കായും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രാധാന്യം ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പൗലൊസിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസവീരന് അത് ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്ക് അത് എത്രയധികം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ആത്മികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന വലിയ പിൻബലമാണ്. അപ്പൊസ്തലൻ ദൈവവചനം വ്യാപിക്കേണ്ടതിന് പ്രാർത്ഥന അപേക്ഷിക്കുന്നു. തന്റെ ഭൗതിക ആവശ്യ ങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നില്ല. ഇവിടെ ദൈവവചനംകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം സുവിശേഷം എന്നാണ്. അത് കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ അറിയിക്കുവാൻ നാം കടപ്പെട്ടവരാണ്. സുവിശേഷം എത്രയും വേഗം എത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമോ അത്രയും നല്ലതാണ്. അതിന് പൗലൊസിനെപ്പോലെ നാമും ഉത്സാഹം ഉള്ളവർ ആകണം. അതിനായി ചെലവിടാനും ചെലവായിപ്പോകാനും മനസ്സുണ്ടാകണം. തെസ്സലൊനീക്യർ സുവിശേഷം എങ്ങനെ സ്വീകരിച്ചു എന്ന് ഇവിടെ അപ്പൊസ്തലൻ സ്മരിക്കുന്നു (1 തെസ്സ. 2:13). അത് സ്വീകരിക്കുന്നതു മൂലം ദൈവനാമം മഹത്വപ്പെട്ടു. മഹത്വപ്പെടുക എന്ന പദത്തിന് ബഹുമാനിക്കപ്പെടുക എന്ന അർത്ഥവുമുണ്ട്. നാം സുവിശേഷത്തിന് നൽകേണ്ട ബഹുമാനം നൽകുന്നവരാണോ? ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ആത്മപരിശോധന ചെയ്യുവാൻ കർത്താവ് സഹായിക്കട്ടെ.

രണ്ടാമതായി വല്ലാത്തവരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നും വിടുവിക്കപ്പെടുവാൻ പ്രാർത്ഥന അപേക്ഷിക്കുന്നു. സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ നേരിടുന്ന തടസ്സങ്ങളാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സുവിശേഷകന്മാർ ശത്രുപാളയത്തിൽ പോരാടുന്ന യോദ്ധാക്കൾ ആകുന്നു. അവരെ ലോകം പകയ്ക്കും എന്ന് കർത്താവ് അറിഞ്ഞിരുന്നു (യോഹ. 17:14). സുവിശേഷം വ്യക്തമായി അറിയിച്ചാലും അതിനെ ദുഷിക്കുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഉണ്ട്. അത് മനസ്സിലായാലും എതിർന്യായങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് അതിനെ അവർ നിരസിക്കുന്നു. അവർ മനസ്സോടെ സുവിശേഷത്തിന് വിരോധികളായി ജീവിക്കുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചാണ് "വല്ലാത്തവർ" എന്ന് പൗലൊസ് പറയുന്നത്. അവർ ക്രൂശിന്റെ ശത്രുക്കളാണ്. സുവിശേഷഘോഷണത്തിന് അവർ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാല ത്താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽനിന്നും വിടുവിക്കപ്പെടുവാൻ അപ്പൊസ്തലൻ പ്രാർത്ഥന അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമുക്കും അതാവശ്യമാകുന്നു.

വിശ്വാസം എല്ലാവർക്കും ഇല്ലല്ലോ എന്ന് രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്നവർ ചുരുക്കം എന്ന ആശയമാണ് അതിനുള്ളത്. എന്നാൽ കർത്താവ് വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു. കഷ്ടതകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തെസ്സലൊനീക്യയിലെ വിശ്വാസികൾ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു. കർത്താവ് അത് തുടരുവാൻ അവരെ ബലപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം പൗലൊസിനുണ്ടായിരുന്നു. ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളുവാൻ ദൈവം വിശ്വസ്തനാകുന്നു. തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ള വിശ്വാസികൾ കർത്താവിന്റെ വകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെ ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെടാതെ കാത്തുകൊള്ളുവാൻ കർത്താവ് മനസ്സുള്ളവനാണ്. കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിലും ഈ സത്യം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹ. 17:15). ഒരു പട്ടാളത്തെ കാവൽ നിർത്തി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനോട് ഇതിനെ തുലനംചെയ്യാം. കർത്താവ് നമ്മെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിക്കുവാൻ മതിയായവൻ ആകുന്നു (യോഹ. 10:28,29; ഫിലി. 1:4).

പൗലൊസ് തെസ്സലൊനീക്യരോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത് അവർ തുടർന്നും അനുസരിക്കും എന്നുള്ള ഉറപ്പ് തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞകളാണ് താൻ അവർക്ക് കൊടുത്തത് (1 തെസ്സ. 4:2). കർത്താവ് അത് സാധിപ്പിക്കും എന്നുള്ള ഉറപ്പാണ് അപ്പൊസ്തലനുണ്ടായിരുന്നത്. കർത്താവിനെ കൂടാതെ നമുക്ക് യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല (യോഹ. 15:5). തുടർന്ന് പൗലൊസ് അവർക്കായിട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, "കർത്താവ് താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണുതയിലേക്കും തിരിക്കുമാറാകട്ടെ" എന്നാണ്. ദൈവമക്കൾ അന്യോന്യം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ ആകണം എന്ന സത്യം ഇവിടെ കാണാം. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളാൽ ഹൃദയം നിറയണം. ഹൃദയമാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. നമുക്ക് സ്വന്ത ശക്തിയാൽ ഹൃദയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല (യിരെ. 17:9). ഹൃദയം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ആസ്വദിക്കണം. ആ സ്നേഹംകൊണ്ട് നിറയണം. അപ്പോൾ നാം അവന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവരാകും. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി കഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ നാം മനസ്സുള്ളവരാകും. നമുക്കുവേണ്ടി കർത്താവ് സഹിച്ച പാപികളാലുള്ള വിരോധം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ സാക്ഷികളാകുവാൻ കഴിയുന്നത് വലിയ ഭാഗ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അത് സന്തോഷ ത്തോടുകൂടെ സഹിക്കുവാൻ നാം മനസ്സുള്ളവർ ആകണം. അതാണ് സഹി ഷ്ണുതകൊണ്ടുള്ള ആശയം. കർത്താവ് അതിന് തെസ്സലൊനീക്യയിലുള്ള വിശ്വാസികളെ തുടർന്നും സഹായിക്കട്ടെ എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദൈവമക്കൾ ക്രമംകെട്ടു നടക്കരുത് (3:6-15)

വിശ്വാസികൾ ദൈവവചനപ്രകാരം ജീവിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ എഴുതി നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങളാണ് ലേഖനങ്ങൾ. അത് അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നത് ആത്മിക വർദ്ധനവിന് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത

താകുന്നു. അപ്പോൾ നാം ക്രമത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ആകും. ഏകലക്ഷ്യത്തോടെ ഐകമത്യപ്പെട്ട് പട്ടാളം മാർച്ച് ചെയ്യുന്നതിനോട് അതിനെ തുലനം ചെയ്യാം. തെസ്സലൊനീക്യയിൽ ക്രമംകെട്ട് നടക്കുന്ന ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് അപ്പൊസ്തലൻ ഉപദേശിച്ച സത്യങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചു നടക്കുന്ന പ്രവണത ആയിരുന്നു. അതെന്തായിരുന്നു എന്ന് 11-ാം വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വേലചെയ്യാതെ പരകാര്യം നോക്കി ക്രമംകെട്ട് നടക്കുന്ന അനുഭവം ദുഃഖകര മാണ്. കർത്താവ് ഏതു നിമിഷത്തിലും വരുമെന്നുള്ള ചിന്തയാണ് അതിന് കാരണമായത്. താനും സഹപ്രവർത്തകരും എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്ന് അവർ അറിയണം എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർ ആർക്കും ഭാരമാകാതിരിക്കുവാൻ രാപ്പകൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. ആ നല്ല മാതൃക അനുകരിക്കുവാൻ അപ്പൊസ്തലൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

കർത്താവിന്റെ വരവിനായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ മടിയന്മാർ ആകരുത്. അവർ കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവർ ആകണം (1 കൊരി. 15:58). കർത്താവ് നൽകിയിട്ടുള്ള ജോലികളിൽ വിശ്വസ്തരാകണം. ക്രമംകെട്ട് നടക്കുന്നവർ അത് തിരുത്തുവാൻ മനസ്സുള്ളവർ ആകണം. അതിന് മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അവരോട് അകന്നുകൊള്ളണം എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അവരെ സഭയിൽനിന്നും മുടക്കണം എന്ന് അതിന് അർത്ഥമില്ല. അവരോടുള്ള സംസർഗ്ഗം കുറയ്ക്കണം എന്നു സാരം. അവരെ ശത്രുവായി കരുതരുത്. സ്നേഹത്തിൽ ബുദ്ധിയുപദേശിച്ച് കർത്താവിന് പ്രയോജനമുള്ളവരാകുവാൻ സഹായിക്കണം. ഈ ബന്ധത്തിൽ അപ്പൊസ്തലൻ മാതൃകയുള്ളവനായിരുന്നു (7-9). ഇവിടെ സുവിശേഷവേലക്കാരെക്കുറിച്ചല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ കർത്താവിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവ രാണ്. അവരോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വത്തെക്കുറിച്ച് കൊരിന്ത്യലേഖനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (1 കൊരി. 9:7-14). തെസ്സലൊനീക്യയിൽ വേലചെയ്യുവാൻ അലസരായ ചിലർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചാണ് 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. “വേലചെയ്യുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ തിന്നുക യുമരുത്” എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ദരിദ്രരെ കരുതുവാൻ നമുക്ക് ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ട്. എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വം വേലചെയ്യുവാൻ മടിക്കുന്നവരെ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവർ ആകരുത്. കർത്താവ് സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും ചെയ്യുന്നു (1 കൊരി. 14:39). അവന്റെ വയലിൽ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും സകലവും ക്രമമായും ചന്തമായും ചെയ്യുന്നവർ ആകണം. പൗലൊസും സഹപ്രവർത്തകരും അതിന്റെ മാതൃക കാണിച്ചു. നമുക്കും അത് അനുകരിക്കാം.

ക്രമംകെട്ട് നടക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ മറ്റു വിശ്വാസികളിൽ നിരാശ ഉളവാക്കുവാൻ സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. തെസ്സലൊനീക്യയിൽ ചിലർ വേല ചെയ്യാതെ പരകാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നു. അത് മറ്റു വിശ്വാസികളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുമെന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അവരോട് നന്മചെയ്യുന്നതിൽ തളർന്നുപോകരുതെന്ന് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഗലാത്യയിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്ക് ഈ പ്രബോധനം നൽകുന്നുണ്ട് (ഗലാ. 6:9). അപ്പൊസ്തലന്റെ പ്രബോധനം അനുസരിക്കാതെ, വേലചെയ്യാതെ അലസരായി കഴിയുന്ന വിശ്വാസികളുമായി സംസർഗ്ഗം പുലർത്തരുതെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. അവരെ ശത്രു എന്ന് വിചാരിക്കാതെ സഹോദരർ എന്നു കരുതി ബുദ്ധി ഉപദേശം നൽകണം. അങ്ങനെ അവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തണം. ലോത്ത് ക്രമംകെട്ട് നടന്നെങ്കിലും അബ്രഹാം അവനെ ശത്രുവിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു (ഉല്പ. 14:14-16). ആ മനോഭാവം നമുക്കും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

ഉപസംഹാരം (3:16-18)

കഷ്ടത സഹിക്കുന്ന തെസ്സലൊനീക്യയിലെ വിശ്വാസികൾക്ക് സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് സമാധാനം നൽകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സകലത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം അവർക്കും അത് നൽകുമെന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ആശംസിച്ചു. കർത്താവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അവർക്ക് സമാധാനം നൽകുമെന്നുള്ള ഉറപ്പും അപ്പൊസ്തലനുണ്ടായിരുന്നു. ‘കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ’ എന്ന് സ്വന്ത വിരലുകൊണ്ട് എഴുതി അപ്പൊസ്തലൻ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

* * *